

Oordelen

Woonwagenbewoner toont niet aan dat Woningstichting Rentree hem discrimineerde door vrijgekomen standplaatsen niet meer te huur aan te bieden en geen nieuwe standplaatsen aan te leggen.

Oordeelnummer 2016-108

Datum: 14-10-2016

Grond: **Ras**

Terrein: **Leveren van en toegang tot goederen en diensten - Wonen**

Volledig oordeel

Oordeel

2016-108

Datum:14 oktober 2016

Dossiernummer: 2016-0093

Oordeel in de zaak van

[...]

wonende te [...], verzoeker

tegen

Woningstichting Rentree

gevestigd te Deventer, verweerster

1 Verzoek

1.1

Verzoeker vraagt het College voor de Rechten van de Mens (hierna: het College) om te beoordelen of verweerster jegens hem verboden onderscheid op grond van ras maakt door vrijgekomen woonwagendstandplaatsen niet meer te huur aan te bieden dan wel geen nieuwe standplaatsen te creëren.

2 Verloop van de procedure

2.1

Het College heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- verzoekschrift van 24 februari 2016, ontvangen op 25 februari 2016;
- aanvullend verzoekschrift 9 maart 2016;
- verweerschrift van 19 mei 2016.

2.2

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 september 2016. Partijen zijn verschenen. Verzoeker werd vergezeld door[. . .], zijn vriendin. Verweerster werd vertegenwoordigd door[. . . .], adviseur voorraadbeleid, die werd vergezeld door [. . .], beleidsadviseur wonen.

2.3

Verzoeker heeft het College ook gevraagd om te beoordelen of het College van Burgemeester en Wethouders van gemeente Deventer (hierna: het College van B&W) verboden onderscheid op grond van ras maakt. Het College heeft ter zitting de zaak van verzoeker tegen het College van B&W gevoegd behandeld. In deze zaak is oordeel 2016-110 uitgebracht. Ook heeft het College ter zitting gelijktijdig een soortgelijke zaak van een andere verzoeker tegen verweerster en het College van B&W behandeld. In die zaken zijn de oordelen 2016-109 en 2016-110 uitgebracht.

3 Feiten

3.1

Verzoeker is geboren en getogen in Deventer. Hij woont thans in Raalte en heeft een eigen bedrijf in Deventer. Hij staat als woningzoekende ingeschreven in de gemeente Deventer om in aanmerking te komen voor een standplaats. Verweerster is een wooncorporatie.

3.2

In de gemeente Deventer zijn thans 25 woonwagenlocaties met in totaal 99 standplaatsen. In 2013 waren dat 109 standplaatsen. Verweerster is eigenaar van 11 standplaatsen, met daarop vier huurwagens en vier koopwagens. Drie standplaatsen van verweerster zijn niet in gebruik. In 2013 had verweerster zes standplaatsen in eigendom. Het College van B&W is eigenaar van 54 standplaatsen, waarop 20 huurwagens en 34 koopwagens. In 2013 waren dat 72 standplaatsen. De overige standplaatsen zijn eigendom van een andere woonstichting en particulieren.

3.3

Op 12 juni 2013 heeft de Raad van de gemeente Deventer het besluit "Beleidsherziening, overdracht woonwagens en standplaatsen" vastgesteld. Dit besluit geeft een kader om het eigendom, de beheertaak en de beheerskosten van gemeentelijke woonwagens en standplaatsen af te bouwen. Om deze doelen te bereiken, heeft het College van B&W in november 2014 uitvoeringsregels opgesteld. Daarin is vastgelegd dat bij leegstand of verhuizing van de huurder de wagens en de standplaatsen niet opnieuw worden verhuurd, en dat de wagens verkocht worden en de huurstandplaatsen aangeboden worden als koopstandplaats of een andere bestemming krijgen.

3.4

Op grond van artikel 44, eerste lid, van de Woningwet draagt een wooncorporatie, zo ook verweerster, met haar werkzaamheden naar redelijkheid bij aan de uitvoering van het volkshuisvestingsbeleid dat geldt in de gemeenten waar zij feitelijk werkzaam is. Op verweerster rust slechts de verplichting om de standplaatsen uit te breiden ingeval het College van B&W daarvoor beleid heeft ontwikkeld en met de wooncorporaties over de uitvoering prestatieafspraken heeft gemaakt.

4

Niet in aanmerking komen voor een woonwagenstandplaats

- Feiten die onderscheid kunnen doen vermoeden?

Standpunt verzoeker

4.1

Verzoeker stelt dat verweerster onderscheid op grond van ras maakt door vrijgekomen standplaatsen niet meer te huur aan te bieden en geen nieuwe standplaatsen aan te leggen. Verweerster mag sinds 2013 geen standplaatsen en woonwagens meer verhuren van het College van B&W. De vrijgekomen standplaatsen/woonwagens worden verkocht. Weliswaar mag verweerster sinds het in maart 2016 gewijzigde beleid van het College van B&W vrijkomende standplaatsen weer verhuren, maar er komen geen standplaatsen vrij. Wel heeft verweerster drie leegstaande standplaatsen, die zij niet verhuurt, terwijl het prima plaatsen zijn.

Standpunt verweerster

4.2

Verweerster stelt dat zij geen onderscheid op grond van ras maakt bij het verhuren van standplaatsen. Naar aanleiding van eerdere oordelen van het College voor de Rechten van de Mens over de uitsterfconstructie van een aantal andere gemeentes heeft het College van B&W in overleg met de wooncorporaties het beleid gewijzigd en is per maart 2016 met haar de afspraak gemaakt geen wagens of standplaatsen meer te verkopen, maar deze in de verhuur te houden. Daarmee blijft verhuur van woonwagens en standplaatsen door verweerster mogelijk. Van de elf standplaatsen die verweerster heeft, zijn drie (van de vier) op de locatie Diezestraat niet in gebruik. In het kader van de herstructurering van de Rivierenwijk is tussen gemeente Deventer en verweerster afgesproken dat de locatie Diezestraat te zijner tijd wordt verplaatst, omdat deze locatie niet geschikt is voor huisvesting. Om deze reden worden de vrijstaande drie standplaatsen niet verhuurd. Op de nieuwe locatie komen twee huurwoonwagens.

Beoordeling door het College

4.3

In artikel 7, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Algemene wet gelijke behandeling (AWGB), in samenhang met artikel 1 AWGB, staat dat het is verboden om onderscheid op grond van ras te maken bij het aanbieden van goederen of diensten indien dit geschiedt door een instelling die werkzaam is op het gebied van volkshuisvesting. Verweerster is als eigenaar en verhuurder van standplaatsengehouden aan deze verbodsbepaling.

4.4

Verzoeker stelt onbetwist dat hij behoort tot de bevolkingsgroep van woonwagenbewoners. Zijn familie is van generatie op generatie, van zijn overgrootouders tot aan zijn ouders, woonwagenbewoner. Ook verzoeker woont al zijn hele leven op een woonwagenlocatie. Het College oordeelt dat verzoeker daarom een beroep kan doen op de grond ras van de AWGB

(vergelijk College 5 juli 2016, 2016-64, overweging 5.4).

4.5

In artikel 10 AWGB is de bewijslastverdeling tussen partijen geregeld. Deze houdt in dat als verzoeker er in slaagt om feiten aan te voeren die onderscheid op grond van ras kunnen doen vermoeden, het aan verweerster is om te bewijzen dat zij niet in strijd met de AWGB heeft gehandeld.

4.6

Ten aanzien van de vraag of verzoeker feiten heeft aangevoerd die kunnen doen vermoeden dat verweerster jegens hem onderscheid op grond van ras maakt bij het verhuren van standplaatsen, overweegt het College als volgt. In 2013 had verweerster zes standplaatsen in eigendom. Thans is verweerster eigenaar van

elf standplaatsen, waarvan er acht in gebruik zijn voor bewoning. Sinds 29 maart 2016 verhuurt verweerster weer vrijkomende standplaatsen. Nu het aantal standplaatsen licht is toegenomen, concludeert het College dat verweerster geen afbouwbeleid hanteert. Ook het gegeven dat verweerster niet de intentie heeft om nieuwe standplaatsen aan te leggen, levert geen vermoeden van onderscheid op. De verantwoordelijkheid daarvoor ligt bij de gemeente. Zoals vast is komen te staan in oordeel 2016-110 (overweging 4.9), heeft het College van B&W van gemeente Deventer noch in zijn woonvisie aandacht

besteed aan woonwagenbewoners als aparte doelgroep vanwege hun bijzondere vorm van wonen, noch prestatieafspraken gemaakt met wooncorporaties om te voorzien in de woonbehoefte van woonwagenbewoners. Zoals vermeld onder 3.4, rust op verweerster op basis van de Woningwet slechts de verplichting om de standplaatsen uit te breiden ingeval het College van B&W daarvoor beleid heeft ontwikkeld en met de wooncorporaties over de uitvoering prestatieafspraken heeft gemaakt. Daarvan is in dit geval geen sprake.

4.7

Op grond van het voorgaande komt het College tot de conclusie dat verzoeker er niet in is geslaagd feiten aan te voeren die onderscheid kunnen doen vermoeden. Derhalve maakt verweerster jegens hem geen onderscheid op grond van ras door haar handelwijze ten aanzien van de verhuur en aanleg van standplaatsen.

5 Oordeel

Woonstichting Rentree maakt jegens [. . .] geen verboden onderscheid op grond van ras.

Aldus gegeven te Utrecht op 13 oktober 2016, door mr. C.A. Goudsmit, voorzitter, mr. D.C. Houtzager en mr. Ch.M. van der Bas, leden van het College voor de Rechten van de Mens, in tegenwoordigheid van mr. N. Günes, secretaris.

mr. C.A. Goudsmit

namens deze, mr. dr. C.M. van Eck

collegelid

mr. N. Günes

namens deze,

mr. A.H. Pranger

secretaris